

Evelien Bosmans: 'Mocht ik de Lotto winnen, dan zou ik een groot deel wegschenken. Te veel geld kan je nu niet maken.' © Koenig & Co

EVELIEN BOSMANS WINT GROOT LOT MET NIEUWE EEN-SERIE 'RANG 1'

'Ineens ging de bal aan het rollen'

Ze is nog niet eens afgestudeerd als actrice en toch heeft Evelien Bosmans (21) al een hoofdrol in 'Rang 1'. De nieuwe fictiereeks op Eén gaat over een gezin dat de Lotto wint.

VAN ONZE REDACTRICE

CATHERINE DE KOCK

ANTWERPEN | In december ziet u ze in haar eerste filmrol in *Groenten uit Balen*, de nieuwste film van Frank Van Mechelen, als het kleurrijke Molse hoofdpersonage Germaine.

Morgen is Evelien Bosmans samen met Gilda De Bal en Vic De Wachter een van de hoofdrolspelers in *Rang 1*. De jonge actrice speelt in deze nieuwe dertiendelige fictiereeks op Eén de rol van Nicky, een studente die opgroeit in een alledaags Leuvense gezin dat met de Lotto 5 miljoen euro wint.

'Zalig! En ik kan 100.000 euro winnen?', zegt ze wanneer we haar in een Antwerps café een kraslot voorschieten. 'Wat moet ik doen? Gewoon krassen? En dan moet ik drie keer hetzelfde hebben? Je merkt dat ik nooit gok. Of toch: voor de lol hebben we samen met de hele cast van *Rang 1* meegepeeld op de Lotto. Zonder winst, helaas.' Ook nu heeft ze geen geluk. 'Dju, niks, zelfs geen drie euro.'

Kun je goed tegen je verlies?
'Nee, ik ben een slechte verliezer. Als ik een gezelschapsspel speel, moet ik winnen. Vaak speel ik ook

vals. Bij Monopoly steel ik geld van de bank of probeer ik altijd de bank te zijn, omdat je dan makkelijker vals kan spelen. Ik ben heel competitief.'

Stel dat je toch de grote pot had gewonnen, wat zou je dan doen met zo'n berg geld?

'Ik zou sowieso een groot deel wegschenken aan goede doelen en kunst. Dat meen ik echt. Omdat ik vrees dat te veel geld je lui kan maken. Maar als ik toch decadent mag zijn, dan zou ik graag een appartementje in de grote wereldsteden hebben, zodat ik makkelijk de wereld kan rondzwerven. Ik reis heel graag.'

'En misschien koop ik ook nog een schilderij van Nicolas de Staël. Al vind ik het wel een beetje egoïstisch om zoiets moois alleen voor mezelf te houden.'

Je bent nog niet afgestudeerd aan de toneelschool in Maastricht en je hebt al twee hoofdrollen te pakken. Vind je dat zelf een kwestie van geluk?

'Zeker, dat is echt ongelooflijk toeval. Heel gek, maar ineens ging de bal aan het rollen voor mij. Ik had in eenzelfde week auditie gedaan voor *Groenten uit Balen* en *Rang 1*. Ik kreeg het bericht dat ik de hoofdrol in *Groenten uit Balen*

kreeg en een paar uur later belden ze me op van *Rang 1* om te zeggen dat ik Nicky mocht spelen. Het was een geluksweek. Had ik maar meer audities gedaan (*lacht*).'

Had je tijdens de audities al het gevoel dat de buit binnen was?

'Nee, dat denk ik nooit. Bij elke auditie ga ik ervan uit dat ik niet gecast zal worden. Om een rol te krijgen, moet je de juiste vrouw op de juiste plaats en het juiste moment zijn. In *Groenten uit Balen* speel ik een caissière uit Mol. Ken jij veel actrices die vlot Mols spreken (*lacht*)? Thuis spreken we nochtans geen dialect: mijn ouders spraken alleen dialect tegen hun vrienden. Blijkbaar heb ik het Mols toch ergens in mijn brein opgeslagen, want het rolde er op de set verrassend makkelijk uit.'

Moet je anders hard werken om in je personage te kruipen?

'Bij *Rang 1* ging het vrij vlot omdat Nicky een meisje van mijn leeftijd is. Germaine uit *Groenten uit Balen* leeft in de jaren 1970, het is moeilijker om je in zo'n personage te verplaatsen. Maar dat is zo leuk aan acteren: dat je altijd het verhaal van iemand anders vertelt en tegelijk iets van jezelf meegeeft.'

Dat houdt ook in dat je je kwetsbaar opstelt. Hoe ga je daarmee om?

'Dat is heel dubbel. Enerzijds heb ik veel bevestiging nodig en wil ik graag graag gezien worden. Anderzijds heb ik een ongelooflijke angst om gezien te worden en beoordeeld te worden. Het is heel confronterend om jezelf op groot scherm te zien, zo merkte ik toen we *Groenten uit Balen* met de cast bekeken. Bij *Rang 1* vind ik het makkelijker om naar mezelf te kij-

ken omdat ik maar een van de vijf hoofdpersonages ben en opga in een groter geheel.'

Hoe groot was de stap van Mol naar de toneelschool in Maastricht?

'Niet zo groot eigenlijk. Ik kom nochtans niet uit een artistiek nest; mijn moeder is kleuterleidster en mijn vader brandweerman. Mijn ouders zijn helemaal niet met kunst bezig, maar ze hebben mij wel altijd gesteund. Dat komt omdat ik al van in het eerste middelbaar wist dat ik actrice wilde worden. Mijn toenmalige le-

één speelstijl. In Maastricht kun je rustig van alles proeven en zelf uitmaken wat voor actrice je wil zijn.'

Wat voor actrice wil jij dan zijn?
'Het liefst van al zou ik theater, tv en film willen blijven combineren. Zelfs al maakt dat mijn agenda ingewikkeld. Ik volg nu stage bij Skagen, ik repeteer in het weekend met FC Bergman voor onze theateervoorstellingen in Nederland, ik heb nog opnames voor de VTM-fictiereeks *Danni Lowinski*... Dan ben ik een paar maanden in Antwerpen, dan looger ik even bij vrienden, dan weer op mijn kot in Maastricht. Als acteur ben je een nomade. Ik kan me inbeelden dat dat moeilijk wordt als je een gezin hebt, maar nu ik nog jong en vrij ben, vind ik dat rondzwerven prima. Ik leef heel erg in het nu. Als ik acteren morgen niet meer zo fijn vind, dan doe ik wel iets anders. Als ik één ding gemeen heb met mijn personage Nicky, die veel meer een flapuit is dan ik, dan is het wel die onbezorgdheid.'

Wat is geluk voor jou?

'Schoonheid. Ik ben gelukkig als ik van mooie dingen kan genieten. Zo heb ik opera ontdekt dankzij Clara Cleymans, een echte operafan en een goede vriendin van me sinds we samen op de set stonden van *Groenten uit Balen*. Ik luister de laatste weken ook vaak naar klassieke muziek. Onlangs ging ik in Nederland naar *De negende symfonie* van Beethoven kijken, uitgevoerd door het Orkest van de Achtentiende Eeuw. Puur geluk.'

'Als ik acteren morgen niet meer zo fijn vind, dan doe ik wel iets anders'

raar Nederlands, met wie ik het uitstekend kon vinden, heeft mijn ouders toen overtuigd om mij woordkunst te laten studeren. Na mijn middelbare studies wou ik per se naar Maastricht, omdat je daar verschillende speelstijlen mag uitproberen en je er ook leert acteren voor de camera. In de Vlaamse toneelscholen volgen ze

'Rang 1' vanaf morgen elke donderdag om 21.15 uur op Eén

VOETLICHT

De blikvanger van de komende cultuurweek

Skagens bewerking van 'Berlin Alexanderplatz': de eerste theatervoorstelling over de eurocrisis is een feit. © Christophe Eng

Berlin

1. EUROPA IS FAILLIET

Daar is de eerste theatervoorstelling over de eurocrisis al. De roman *Berlin Alexanderplatz* vindt plaats in het Berlin van de jaren 1920, maar bij Skagen speelt het verhaal zich af in de nabije toekomst. We bevinden ons ergens in Europa in 2019, in een postmoderne metropool die door economische onzekerheid in een houdgreep wordt genomen. Spelen mee op de achtergrond: de dreiging van faillissement, inflatie, werkloosheid. Korneel Hamers van Skagen over hun theatervoorstelling: 'Je leest een boek en dan merk je dat het nog steeds actueel is.'

Alexanderplatz

Leuven, Stuk, 16 november

2. ALFRED DÖBLIN

In de roman *Berlin Alexanderplatz* (1928) van Alfred Döblin krijgt de moderne stad de hoofdrol. Na vier jaar cel, wegens de moord op zijn vrouw, wordt Franz Biberkopf vrijgelaten. Voortaan zal hij het rechte pad niet meer verlaten, zwerft hij. Maar de grootstad en haar listen werken tegen. Biberkopf zakt steeds dieper de afgrond in. Döblin, een Joodse dokter en psychiater, schreef met dit boek een mozaïek van het menselijke onvermogen. Het werd een instantklasker, al moest de auteur voor de nazi's op de loop gaan en stond de roman in 1933 op de lijst van verboden boeken.

3. COLLAGE

Wat van *Berlin Alexanderplatz* een modern boek maakte, was de collage-techniek die Döblin gebruikte. Met krantenkoppen, citaten, liedjes en nieuwsflitsen haalde hij de werkelijkheid binnen in zijn boek. Hij geldt daarmee als een van de boegbeelden van het expressionisme. In de voorstelling wil Skagen ook dat knip- en plakwerk uitspelen. Het laat diverse stijlen botsen. 'Maar dat knippen en plakken is nu eigen aan theater. Daarmee maak je vandaag geen statement meer.'

4. FASSBINDER

In de vroege jaren tachtig maakte Rainer Werner Fassbinder (1945-1982) van *Berlin Alexanderplatz* een televisie-epos in veertien afleveringen. De Duitse regisseur kon zich uitleven in zijn koude, geraffineerde esthetiek, waarmee hij met veel liefde een rauwe en schaamteloze wereld opriep. De serie veroorzaakte in Duitsland ophef - de tv-kijker vond de interpretatie letterlijk en figuurlijk te donker. Vijf jaar geleden werd *Berlin Alexanderplatz* opnieuw uitgegeven als dvd-box, digitaal gemasterd en volledig opgepoetst.

5. MENGTAAL

In Skagens adaptatie van *Berlin Alexanderplatz* spreken de personages een mix van Limburgs, West-Vlaams en Kempisch. Acteur Valentijn Dhaenens bedacht een mengtaal, met een eigen woordenschat en grammatica, waarmee de personages een eigen universum kunnen uitbouwen. Als voorbeeld dient het pseudo-Engelse kreupeltaaltje dat Olympique Dramatique bedacht voor *De krippel*. (g.v.s.)

ONLINE
www.skagen.be

FOTO STEF STESSEL

SKaGeN ontrafelt klassieker

• 'Die menne von die benke hemme fiel zoe fiel frie kenne haandele', stelt hoofdpersonage Franz Biberkopf in de jongste theaterproductie van SKaGeN. We schrijven 2019, Europa zit onder de plak van China. Door de val van de economie vijf jaar eerder gingen veel Europese banken failliet en werd de kloof tussen arm en rijk groter dan ooit, luidt het in deze 'Berlin Alexanderplatz'.

Laat meteen duidelijk zijn dat het Antwerpse theatergezelschap voor zijn versie van de Alfred Döblin-klassieker uit 1929 niet voortborduurde op het Berlijn van de jaren twintig, maar het verhaal transformeert naar vandaag en morgen. De economische recessie blijft ook bij SKaGeN de motor, maar de theaterversie werkt die piste vooral uit via het geplaagde van de kleine man.

Wanneer Franz Biberkopf na vier jaar vrijkomt uit de gevangenis, probeert hij een nieuw leven op te bouwen. In de verchineeste maatschappij wil hij eerlijk zijn brood verdienen door te leuren met loempia's, maar vrouwen en slechte vrienden houden hem van het rechte pad. En dat terwijl hij nochtans zo graag een "diesente mensch" had willen zijn.

Deze theaterversie van 'Berlin Alexanderplatz', in 1979 ook verfilmd door Rainer Werner Fassbinder, is al even modern en eigenzinnig als het boek zelf. Het boeventaaltje dat SKaGeN voor het stuk verzor - een mix van het West-Vlaams, Limburgs, Duits en Engels, op zijn Kempens uitgesproken - houdt het publiek bij de les. Het decor, niet meer dan een ijzeren kooi, werkt dankzij een uitstekende lichtregie. De acteurs gaan ervoor. 'Berlin Alexanderplatz' staat bekend als een boek waar al menig student zich de tanden stuk op beet. SKaGeN is erin geslaagd de klassieker, ook voor de modale toeschouwer, verteerbaar te maken.

ID

Op 2/12 CC Jan Tervaert Hamme (052.48.09.48). Nog tot februari 2012 op tournee: www.skagen.be

GENIET U MEE?

Genieten. Dát is wat wij u met deze bijlage vol uit-tips graag laten doen. Genieten van het weekend, dat voor u toch ook op vrijdag begint? Tips, opmerkingen en/of vragen mailen naar vrijdag@concentra.be

COLOFON

Hoofdredactie Pascal Kerkhove
Coördinatie Eefje Rampart, Ilse Dewever
Eindredactie Carine Tollenaere
Agenda Liesbeth Spruyt, Jessy De Bock

Uit: [Marie Claire Vlaanderen](#), december 2011.

Theatergroep Skagen baseert haar nieuwe voorstelling **Berlin Alexanderplatz** op de wereldberoemde roman van Alfred Döblin en de verfilming ervan door R.W. Fassbinder. Franz Biberkopf, die vier jaar in de gevangenis zat voor de moord op zijn vriendin, probeert uiteindelijk een goed mens te worden. Zijn zwakke karakter, geldnood en verraad doen hem echter almaar dieper wegglijden in de afgrond van het leven.

Tot 4 februari op tournee door Vlaanderen. Info: 03/235 04 90 (Thassos) en www.skagen.be

Antwerps gezelschap SKAGEN speelt moderne interpretatie van 'Berlin Alexanderplatz'

'Tragische afloop loert constant om de hoek'

LEUVEN • 1929, Döblins controversiële roman Berlin Alexanderplatz komt uit. Een experimentele verfilming van Rainer Werner Fassbinder en meer dan acht decennia later brengt SKaGeN het universele verhaal van Franz Biberkopf, die het goede wil doen maar wordt meegezogen in een neerwaartse spiraal.

DOOR JOZEPIEN VAN BEEK

Franz Biberkopf is net vrijgekomen uit de gevangenis nadat hij per ongeluk zijn vrouw doodde in een ruzie. Hij wil halsstarrig in de goedheid van de mens blijven geloven, maar dompelt zichzelf langzaam maar zeker opnieuw onder in de criminaliteit. SKaGeN verplaatst het verhaal van de Weimarrepubliek in Berlijn naar een anonieme Europese grootstad in 2019. Na de vrolijke slapstickkomedie *Hector Mann & de Fizzy Pop Limonadefabriek*, gebaseerd op Charlie Chaplins *City Lights*, brengt het gezelschap een pessimistisch verhaal over de duistere kanten van de mens.

"Vijf jaar geleden heb ik *Berlin Alexanderplatz* gelezen, gewoon uit interesse voor Berlijn, waar ik toen woonde", vertelt Korneel Hamers van SKaGeN. "Ik kon de weg die het hoofdpersonage aflegt volgen, alsof ik een kaart las. Pas nadien viel me op dat de schrijfstijl dicht aanleunt bij wat wij met SKaGeN graag maken: het is zeer eclectisch."

SKaGeN kiest als setting een niet nader bepaalde Europese hoofdstad.

Hamers: "Het gaat vooral over een grootstad tijdens het interbellum, je voelt de volgende crisis al aankomen. Om het zo universeel mogelijk te houden, hebben we alle verwijzingen naar Berlijn eruit gehaald."

Mathijs Scheepers: "We zoomen in op een bepaald submilieu dat enkel in grootsteden te vinden is. Maar in onze bewerking is de tijd van even groot belang. We situeren het in de toekomst, in 2019. Over de jaren twintig en de aanloop naar de Tweede Wereldoorlog is al zo veel verteld. Iedereen is het erover eens dat fascisme fout is. Als je het verhaal naar de toekomst verplaatst, moet

■ SKaGeN brengt een postapocalyptische versie van Döblins klassieker, gesitueerd in een anonieme Europese grootstad anno 2019.

je je er als kijker opnieuw toe houden."

Valentijn Dhaenens: "Het boek speelt zich af in tijden van crisis. Er zijn veel parallellen te trekken met wat er nu gebeurt. Iedereen vraagt zich af hoe het met ons zal aflopen, want niemand heeft een oplossing voor de economische crisis. Daarom situeren we het verhaal in de nabije toekomst. Daarbij gaan we er even vanuit dat China veel groter wordt, de

bankencrisis niet ophoudt en de vrije markteconomie, die ons de voorbije decennia zo groot heeft gemaakt, totaal ineenstort."

"Een crimineel milieu in een goed draaiende wereld is heel anders dan op een plek waar mensen geen financiële zekerheden hebben. De creatieve mens komt in de criminaliteit terecht. Wij hebben alvast onze bluffers gekocht voor als we geen subsidies meer krijgen. (lacht)"

Waarom wordt Biberkopf zo aangetrokken door de crimineel Reinhold?

Scheepers: "Het goede wordt altijd op de proef gesteld door het kwade. Doorheen het hele verhaal voel je de tragische afloop al om de hoek loeren. Soms heb je gewoon pech, ook al doe je heel hard je best om voor het goede te kiezen. Franz loopt voortdurend met zijn kop tegen de muur, maar hij blijft naïef geloven in het goede."

Dat is misschien naïef, maar daarin zit toch ook zijn schoonheid?

Scheepers: "We omschrijven dat vaak als ontroerend. Maar elke mens is zowel goed als slecht. Misschien is het mooier om iemand helemaal te accepteren, met zijn goede en slechte eigenschappen."

Zowel bij Döblin als bij Fassbinder stond het experiment voorop. Hebben jullie ook geëxperimenteerd met de theaterale vorm?

Dhaenens: "Het grootste vormelijke experiment is de artificiële taal die we hebben verzonnen.

Een mengeling van Limbu West-Vlaams en Duits. Taal is wat mensen bindt, zo konden we een gemeenschap laten ontstaan. Tegelijk creëren we met de nieuwe taal de afstand die nodig is omdat het verhaal zich afspeelt in de toekomst. Als we alle gewone West-Vlaams sprekers heeft het publiek daar associëren bij."

"We refereren met de kledij aan een bepaalde tijd. Het is der futuristisch. In 2019 zijn we zo'n grote crisis terechtgekomen dat de technologische evolutie stilvalt. Mensen moeten behelpen met wat er nog is."

Klinkt als een postapocalyptische sciencefictionfilm.

Dhaenens: "Ik vrees dat het totaal ondenkbaar is. We zijn het herstellen van de economische crisis. Een nieuwe bekrachtiging zou we op dit moment niet overleven."

i Berlin Alexanderplatz, van 19 tot 19 november in STUK, Leuven. Daarna op tournee. Meer info: www.skagen.be

FOTO: CHRISTOPHE ENGELS